

прѣслѣдвать и унищожаватъ *турскитѣ хайти* и кърсердаритѣ турски, тѣхни *ятаци*. . . .

Отъ горнитѣ рѣшения се вижда че „*приврѣменното българско правителство*“ приело да си служи съ **черний терроръ** — съ политически убийства . . .

— „Съ *черний терроръ* трѣбва да си послужимъ, защото *раята* и *агата* отъ блага дума не разбиратъ“ — казалъ *Левски*.

— Трѣбва да си послужимъ и съ политически обиръ!..... Трѣбва да обираме и *царската хазна*, защото вносоевѣ отъ членоевѣ на комитетитѣ сж недостатъчни за купуване на оружје и припаси“ — казалъ *Д. Обици*.

Членоевѣ на *приврѣменното българско правителство* приели, по принципъ, дѣто се е рѣкло, да уно-трѣбятъ, въ случай на нужда, и *политическитѣ обиръ*....

Прѣдъ видъ на това, че нѣкое отъ многото писма на комитета, може, съвършено случайно, да падне въ ръцѣтѣ на турската полиция, то хората на *приврѣменното правителство* измъдрили слѣдната хитрина: „*писмата да се адресиратъ до конашкитѣ чорбаджии*.*)

За да турятъ въ заблуждение турската полиция и шпионското отдѣление, мъдрецитѣ комитетски измъдровали и слѣдното хитро срѣдство: „*срадовецѣ и селата, въ които има основани комитети, да носятъ имената на разни царѣ отъ срѣднитѣ вѣкове*“. Напри-мѣръ: Търново = *Асень*, Габрово = *Перунъ*; Стара-Загора = *Атила*; Орхание = *Сарсавулъ*; — Крумъ, Симеоновъ, Борисъ и пр. (гледай II книж. Миналото.)

Левски, като най-практиченъ и най-духовитъ агитаторъ между другаритѣ си, сѣтилъ се, че трѣбва да се прокламира комитетското „вѣрую“ въ особенъ, „хвъркатъ листъ“.

*) Тайний куриеръ знае кому да прѣдаде писмото; но въ случай, че го арестуватъ и притѣрнуватъ, то ще се счита, че той носи писмо до конашкия чорбаджия.